

کودکی که نمی خواهد به مدرسه برود

از نظر تعریف اضطراب و هراس از مدرسه به ترس نامعقول و شدید نسبت به چیزی یا موقعیتی یا مکانی هراس گفته می شود. از آنجایی که هراس و اضطراب بهم نزدیک هستند لذا هراس یا به زبان عامیانه ترس از مدرسه ، اختلال اضطراب مدرسه نیز گفته می شود .

هیچ دانش آموزی نباید مورد سرزنش قرار گیرد
کودکی که نمی خواهد به مدرسه برود

سلامت نیوز: از نظر تعریف اضطراب و هراس از مدرسه به ترس نامعقول و شدید نسبت به چیزی یا موقعیتی یا مکانی هراس گفته می شود. از آنجایی که هراس و اضطراب بهم نزدیک هستند لذا هراس یا به زبان عامیانه ترس از مدرسه ، اختلال اضطراب مدرسه نیز گفته می شود .

به گزارش سلامت نیوز ، شدت اضطراب و ترس به حدی است که موجب اختلال فعالیت و زندگی فرد در آن زمینه خاص می شود. در هراس از مدرسه کودک از رفتن به مدرسه اجتناب می کند و یا در صورت اصرار در رفتن به مدرسه با اختلالات روانی و رفتاری و یا جسمی همراه خواهد بود .

اضطراب یا هراس از مدرسه را در واقع بایستی شکل شدیدتر خجالت دانست که در آن کودک شدیداً از تعامل و مواجهه و مورد توجه و ارزیابی قرار گرفتن توسط هم کلاسی ها و معلمین مضطرب و نگران است و می ترسد که کاری خجالت آور از او سر زند و یا مورد تحقیر و سرزنش دیگران قرار گیرد . ترس از مدرسه را می توان پیش در امد اضطراب جدایی دانست (در واقع در صورت عدم اصلاح آن به اضطراب اجتماعی تبدیل خواهد شد) .

بایستی توجه داشت که مدرسه گریزی با امتناع و اجتناب از مدرسه رفتن متفاوت است زیرا در اولی کودک احساس چندانی در رفتن و نرفتن به مدرسه ندارد و کودک از مدرسه فرار می کند و معمولاً از والدین خود نیز مخفی نگه می دارد و درگیر کارهای خلاف و ضد اجتماعی می شود .

مدرسه گریزی نوعی اختلال رفتاری بوده و معمولاً در زمینه اختلافات و مشکلات جدی خانوادگی ، تجربیات بسیار و بد و شدید و استعداد ژنتیکی بروز می کند و از طریق مجموع اصلاح عوامل زمینه ای خانوادگی ، رفتار درمانی و خانواده درمانی مورد اصلاح قرار می گیرد .

در اضطراب یا هراس از مدرسه به دلیل پس زمینه های روانی کودک ، مدرسه جای شکست و عدم موفقیت و محل پیدا کردن احساس بد نسبت به خود است و هر درسی یا فعالیت گروهی فرصتی برای نشان دادن بی لیاقتی و کودنی آنها تصور می شود . هر سوال و جوابی برای کودک زمانی برای تحقیر به حساب می آید .

به گزارش سلامت نیوز ، کودکان برای مقابله با اضطراب و ترس معمولاً به طور نا خودآگاه دست به مکانیسم فرار یا انکار می زنند که برحسب شدت هراس و وسعت آن دیگر ، جزئیات و روش آنها متفاوت خواهد بود . برخی ممکن است فقط در مورد درس خاص غیبت کنند و یا اصلاً از رفتن به مدرسه اجتناب کنند .

بعنوان یک قاعده کلی در سیستم های آموزشی تربیتی در مدارس بایستی ترتیبی اتخاذ داده شود تا حد ممکن هیچ دانش آموزی زیر نور افکن تفتیش و سرزنش دیگران (هم کلاسی ها و معلمان) قرار نگیرد .

نمرات و تذکرات بایستی به طور خصوصی به دانش آموزان انتقال داده شوند و از هر اقدامی که موجب ایجاد احساس خجالت ، ناتوانی و یا زیر سوال رفتن شخصیت کودک شود ، جدا خودداری شود . هر نوع تنبیه فیزیکی و یا بی احترامی و حتک حرمت جنایتی در حق کودک و جامعه است و معلمین جزء اولین افرادی باید باشند که با آن مقابله می کنند .